

Ósannindir og hálvar lygnir

Hitler lærði sínar menn at ljúga og ljúga grovt og bara fortelja tær somu lygnirnar upp í samæn aftur fleiri ferðir; tí so trúðu fólk at enda.

Um tað er henda kunstin, ið fær »Dagblaðið« at fortelja t. d. tað, sum stóð í blaðnum 8. november í ár, veit eg ikki. Men so grov ósannindi skal ein leita leingi eftir, tí har lesa vit hesu orð: »Í hvussu er hava allar royndir sýnt, at tað er rætt, sum Danbjørg segði tá ið læraralønirnar vóru fyrri: Hesar lönir eru neyðugar at hekka beinanvegin, segði Danbjørg, men lönir hjá fiskimonnum mugu biða til ráð verða til tað.«

Hesum viðvíkjandi má eg spyrja »Dagblaðið«: Nær hava lönir fiskimanna verið til viðgerðar á tingi, og nær hevur Danbjørg verið imóti at bota um kor fiskimanna?

Við hesari ósannind man »Dagblaðið« hava vaðað longri út, enn tað grynnir; tí hesum fáa teir ongán at trúgva; tí øll hugsandi fólk vita at fiskimenn eru ikki fast-løntir menn, og teirra lönir verða ikki goldnar frá statí og løgtingi.

Men »Dagblaðið« er komið í slíkan vana at slongja út við hálvum lygnum og grovum ósannindum at teir nú at enda eru komnir at trúgva, at fólk duga ikki at hugsa.

Men einaferð verður tað at hevna seg aftur at fara fram við ósannindum.

Lygnir hevur veikt fótur at standa á, og ein politiskur flokkur, sum fer fram við ósannindum, er líkur manni, ið byggir hús sitt á sandi ella á kyksenda.

Hansara hús fellur, og falið verður stórt. Tær skókur, sum standa undir tí núsílandi kapitalistalandsstýri, verða brátt at detta undan. Eina tíð enn líva teir høgt av øllum teim stóru inntøkum, sum streyma inn frá tí nýmótans skipaflota, sum hitt fyrra landsstýrið fekk til vegs, og so tá ið tær 60 milljónir komu frá statinum, sum P. M. Dam sum lögmaður fekk danska ríkisstýrið at jálta til Føroyar.

Skrólið um, at danir keypa okkum við danskum gulli, er tagnað, sum so mangt annað kapitalista skról og geyl. Hvussu var tað teir eyknevndu javnaðarmenn og aðrir; tí at vit ikki vildu kvetta alt samband við Danmark aftaná hin 9. april 1940.

Øll hava ikki gloymt geylini um Quistlingar og landasvikjarar, Hilbertlingar, sum vit tá vóru eyknevndir.

Ja, enná so góðir menn sum Louis Zachariassen og Kallsoy og aðrir vóru tá skýrdir við hesum fúlu eyknevnum.

Ja, at hugsa sær til at hesir sum tá skrólaðu og geylaðu við slíkum eyknevnum, sópa nú danskar milljónir inn í landið og enná breggja av at teir eiga æruna fyrri at tær koma. Hevði enná verið satt, at teir eiga æruna, so var tað so hvat tað kundir. Men øll vita, at Dam longu í 1962 um summarið kom við boðum frá danska ríkisstýrinum, at vit skuldu fáa hesar 60 milljónir krónur. Eisini minnst vit, at teir, sum nú stýra landi okkara og rósa sær av øllum sum teir ætla at gera við hesum 60 milj. kr., segdu í 1962, at P. M. Dam leyg hvørt orð, og at all sum Dam segði um hesar 60 milj. kr. var valpropaganda og píra onki annað.

Við tilíkinum ósannindum og motgum øðrum av sama slag finga teir ríkið P. M. Dam úr lög-

mannsessinum og sluppu sjálvir at stýra. Teir dugdu at siggja, at alt var so væl lagt til rættis av P. M. Dam, at best var at sleppa til stýrið; tí í góðum veðri er lætt at stýra.

Tá ið teir sjálvir høvdu stýrt frá 1950 til 1958, tá iverittu teir frá sær; tí tá sóu teir, at deyði og kuldi breiddi seg um alt Føroyaland. Tá vildu teir lata P. M. Dam sleppa fram. Hvat skrivaði Dagblaðið tá? — Jú, ferð aftaná ferð skrivaði »Dagblaðið«, um tann tóma landskassan, og at Dam hevði rent Føroyaland um koll, á húsagang og alt annað, sum ilt

var. Ja, teir trúðu at Dam ikki kundir sleppa undan húsagangi, tí alt var í ólagi, tá ið hann tók við. Skip vóru eingi, arbeið var onki og armóð, hungur og hall var allastaðni. »Dagblaðið« fult á tremur og gav Dam skuld fyrri alt hetta illa og alt ilt, sum teir hildu mátti fara at koma.

Men alt gekk øðrvísið, enn »Dagblaðið« roknaði við — tibet-ur, og einaferð verður alt Føroya fólk at vakna og at seta eitt sosialdemokratiskt fleirtal inn á Føroya løgting. Tað verður skjótt — tibet-ur.

J. H. Danbjørg.

Ílla eyga tjóðveldisins

At illa eyga »14. september« einki gott skuldi siggja í æ danskur kapitalur varð reistur í Føroyum, tað vísu vit framanundan tað æ sjúkliga muran, ilgtingarnar og persónligt hevndarhugurin skuldi avdúka tjóðveldismálgagnid sum baktrembara og arbeiðarafíggingina av versta slag, var kanska ov mikið ilgrunarsamt; men enn einaferð hevur blaðið vist sanna andlit sít.

Tað einst vallo land, ið ikki strembar eftir at fáa hendur á øllari íflegging, ið fáasa kann bæði burtur og heima. Hetta geldur fyrst og fremst tey lond, ið eru fíggarliga veik og ikki eiga hin neyðuga ífleggingarpening.

Teir, ið stjórna okkara landi í dag, ganga beint tvørtur imóti hesum politikki, um ein skal fara eftir stjórnarmálgagninum »14. september«, sum í villari øði hevur vent sær imóti atlanum at byggja fiskavirki fyri 12,5 milj. kr. á Tvøroyri — ein atlan, ið hevur fingið besta viðmæli og heiðustu undirtøku av sóknarstýrinum á staðnum, arbeiðsmannafelagnum, arbeiðskvinnufelagnum og útróðrar felagnum, hvørs aðalmál eru at fáa allar hendur í arbeiði, og eitt slíkt virki kann vera eitt rásastig fram á leiðini og endaliga málinum. Tað er arbeiðið og úrtøkan av arbeiðinum, sum tað fyrsti og fremst reður um. Tað er beinleiðis sjúklig hugsan at tveita ílogupening til

arbeiðsskapandi virki frá sær annaðhvørt hann er føroyskum ella danskur, tí fyri arbeiðarafjöldina á sjógv og landi kann tað gera tað sama, hvør ið stendur aftanfyrri ífleggingina, so leingi kapitalistiska samfelagsskipanin — eitt nú við harðrendum tjóðveldiskum og fólka-flokkskum miskunnarloysi móti fyrirtakssemi arbeiðs- og fiskimanna — forðar arbeiðarafjöldin á sjógv og landi at ognar sær arbeiðstólina, sum saman við handligu og andligu arbeiðsorku arbeiðarans eru treyðin fyri øllum lívi her á landi.

Nú skal raðslusligna skemdar-skriving »14. september« sjálvandi takast, sum hon er: sálar-krypaðar ilgtingar móti P. M. Dam og arbeiðarafýkingin í Suðuroy, særsligla Tvøroyri. Eitt annað er, hvat landsstýris-menn gera í slíkum máli. Teir skulu ikki taka stóðu til ilgtingar »14. september«, men ífleggingar til arbeiðsskapandi stórvirki.

Eru tygum tekunnugur og kræsin, biði tá um...

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti: veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti uppá uppsøgn 4 % p. a.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kríggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóváttrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1721

Vit tryggja:

Bátar, skip, vorur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

Ælabogin

máling - tapet - gólyklæðningur
TLF. 2120

Stórt úrval av
LINOLEUM og LANCASTRUM

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Føroya Maskinistfelag

hevur ársaðalfund í Havn á Hotel Hafnia mánadagin 2. desember kl. 20 við áður lýstu dagsskrá.

NEVNDIN

Stabil og billig varme
HESS-O-DAN
oliekamin 1262

Smukt emaljeret i to farver, der vil passe i enhver stue. Gennem en rude af ildfast glas kan man glæde sig over den flammende ild. Petroleum eller den billige gasolie kan bruges efter behag. Forbrændingen er perfekt, og kaminen er velegnet, hvor træforholdene ikke er særlig gode.

Pf. VALDEMAR LÜTZEN

Tórshavn — Tlf. 1020

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!